

Briuselis, 2020 m. sausio 30 d.
(OR. en)

5554/20

Tarpinstitucinė byla:
2018/0169(COD)

ENV 40
SAN 24
CONSOM 9
AGRI 35
CODEC 51

PRANEŠIMAS DĖL „I/A“ PUNKTO

nuo: Tarybos generalinio sekretoriato

kam: Nuolatinių atstovų komitetui / Tarybai

Ankstesnio
dokumento Nr.: 15254/19

Komisijos dok. Nr.: 9498/18 + ADD 1 - COM(2018) 337 final - Annex

Dalykas: Pasiūlymas dėl Europos Parlamento ir Tarybos reglamento dėl pakartotinio vandens naudojimo minimaliųjų reikalavimų
- Politinis susitarimas

1. 2018 m. gegužės 28 d. Komisija priėmė teisėkūros pasiūlymą dėl Europos Parlamento ir Tarybos reglamento dėl pakartotinio vandens naudojimo minimaliųjų reikalavimų – vadinamojo Reglamento dėl pakartotinio vandens naudojimo¹.
2. Svarbiausias pasiūlymo tikslas – spręsti vandens trūkumo visoje ES problemą drėkinimui žemės ūkyje naudojant regeneruotą vandenį. Taip pakartotinai naudojant vandenį prisidedama prie žiedinės ekonomikos ir padedama prisitaikyti prie klimato kaitos. Pasiūlymu taip pat siekiama apsaugoti žmonių ir gyvūnų sveikatą bei aplinką, jame nustatant minimaliuosius regeneruoto vandens kokybės ir atitikties stebėsenos reikalavimus ir kartu suderinant svarbiausius rizikos valdymo elementus.

¹ Dok. 9498/18 + ADD 1–6.

3. 2019 m. vasario 12 d. Europos Parlamentas per pirmąjį svarstymą priėmė savo poziciją dėl Komisijos pasiūlymo².
4. 2019 m. birželio 26 d. posėdyje Taryba susitarė dėl bendro požiūrio³, kuriuo pirmininkaujanti valstybei narei suteikiami įgaliojimai vesti derybas su Europos Parlamentu.
5. 2019 m. spalio 10 d., lapkričio 12 d. ir gruodžio 2 d. įvyko trišalio dialogo posėdžiai. Tuo pat metu, kai vyko trišalis dialogas, buvo surengti keli techniniai trišaliai susitikimai.
6. Pirmininkaujanti valstybė narė reglamento projektą kelis kartus teikė Nuolatinių atstovų komitetui.
7. 2019 m. gruodžio 18 d., išnagrinėjęs šį tekstą siekiant susitarimo, Nuolatinių atstovų komitetas patvirtino trišalio dialogo metu pasiektą galutinį kompromisą (dok. 14944/19 + COR 1). Patvirtintas tekstas su pernumeruotomis nuostatomis tą pačią dieną buvo išplatintas kaip dokumento 15254/19 + COR 1 priedas.
8. 2020 m. sausio 21 d. Europos Parlamento Aplinkos, visuomenės sveikatos ir maisto saugos (ENVI) komitetas pritarė tekstui. Vėliau, tą pačią dieną ENVI komiteto pirmininkas nusiuntė laišką Nuolatinių atstovų komiteto pirmininkui, kuriame nurodė, kad, patikrinus teisininkams lingvistams, jis rekomenduotų ENVI komitetui ir plenariniam posėdžiui priimti Tarybos poziciją be pakeitimų.

² Dok. 6427/19.

³ Dok. 10278/19.

9. 2018 m. gruodžio 12 d. Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komitetas priėmė nuomonę dėl šio pasiūlymo⁴. Regionų komitetas nuomonę priėmė 2018 m. gruodžio 6 d.⁵
10. Tuo remiantis, Nuolatinių atstovų komiteto prašoma pasiūlyti Tarybai patvirtinti politinį susitarimą dėl reglamento dėl pakartotinio vandens naudojimo teksto, kuris išdėstytas šio pranešimo priede.
-

⁴ OL C 110, 2019 3 7, p. 94

⁵ OL C 86, 2019 3 7, p. 353

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS REGLAMENTAS

dėl pakartotinio vandens naudojimo minimaliųjų reikalavimų

(Tekstas svarbus EEE)

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 192 straipsnio 1 dalį,

atsižvelgdami į Europos Komisijos pasiūlymą,

teisėkūros procedūra priimamo akto projektą perdavus nacionaliniams parlamentams,

atsižvelgdami į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę¹,

atsižvelgdami į Regionų komiteto nuomonę²,

laikydami įprastos teisėkūros procedūros,

kadangi:

- (1) vandens ištekliai Sąjungoje vis labiau naudojami, todėl vandens ima stigti ir prastėja jo kokybė. Dėl miestų plėtros ir žemės ūkio veiklos smarkiai sumažėjusį gėlo vandens prieinamumą dar labiau pablogina klimato kaita, nenuspėjamos oro sąlygos ir sausros;

¹ OL C 110, 2019 3 7, p. 94

² OL C 86, 2019 3 7, p. 353

- (2) Sąjunga galėtų geriau spręsti vis didėjančias su vandens ištekliais susijusias problemas, jei būtų plačiau naudojamas išvalytas nuotekų vanduo, ribojamas vandens paėmimas iš vandens telkinių ir požeminio vandens, mažinamas išvalytų nuotekų išleidimo į vandens telkinius poveikis ir skatinama taupyti vandenį pasitelkiant daugkartinį miesto nuotekų naudojimą, ir drauge užtikrinamas aukštas aplinkos apsaugos lygis. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2000/60/EB³ pakartotinis vandens naudojimas, drauge su efektyvaus vandens naudojimo technologijų skatinimu pramonėje ir vandenį taupančiais drėkinimo metodais, nurodytas kaip viena iš papildomų priemonių, kurias valstybės narės gali nuspręsti taikyti, kad įgyvendintų direktyvos tikslus pasiekti kokybiškai ir kiekybiškai gerą paviršinio ir požeminio vandens būklę. Tarybos direktyva 91/271/EEB⁴ reikalaujama, kad išvalytos nuotekos, jei tikslinga, būtų naudojamos pakartotinai;
- (3) Komisijos komunikate Europos Parlamentui, Tarybai, Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komitetui ir Regionų komitetui „Europos vandens išteklių išsaugojimo metmenys“⁵ pabrėžiamas poreikis parengti priemonę, kuria Sąjungos lygmeniu būtų reguliuojami pakartotinio vandens naudojimo standartai, kad būtų pašalintos kliūtys plačiai naudoti tokią alternatyvią vandens tiekimo galimybę, būtent tokią, kuri padėtų sumažinti vandens trūkumą ir tiekimo sistemų pažeidžiamumą;
- (4) Komisijos komunikate Europos Parlamentui ir Tarybai „Vandens trūkumo ir sausrų problemos Europos Sąjungoje sprendimas“⁶ nustatyta priemonių, kurias valstybės narės turėtų apsvarstyti valdydamos vandens trūkumą ir sausras, hierarchija. Jame nustatoma, kad regionuose, kuriuose visos prevencinės priemonės buvo įgyvendintos laikantis vandens hierarchijos ir kuriuose vandens poreikis vis dar viršija turimus išteklius, tam tikromis aplinkybėmis ir atsižvelgiant į sąnaudų ir naudos aspektą, kaip alternatyvą didelių sausrų padariniams šalinti galima numatyti papildomos vandens tiekimo infrastruktūros naudojimą;

³ 2000 m. spalio 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2000/60/EB, nustatanti Bendrijos veiksmų vandens politikos srityje pagrindus (OL L 327, 2000 12 22, p. 1).

⁴ 1991 m. gegužės 21 d. Tarybos direktyva 91/271/EEB dėl miesto nuotekų valymo (OL L 135, 1991 5 30, p. 40).

⁵ COM(2012) 673.

⁶ COM(2007) 414.

- (5) Europos Parlamentas savo 2008 m. spalio 9 d. rezoliucijoje dėl vandens trūkumo ir sausrų problemos Europos Sąjungoje sprendimo⁷ primena, kad tvarkant vandens išteklius pirmenybė turėtų būti teikiama į paklausą orientuotam požiūriui, tačiau laikosi nuomonės, kad tvarkydama vandens išteklius ES turėtų laikytis holistinio požiūrio, pagal kurį būtų derinamos paklausos valdymo, esamų vandens ciklo išteklių optimizavimo ir naujų išteklių kūrimo priemonės, o rengiant šį požiūrį reikia atsižvelgti į aplinkos, socialinius ir ekonominius aspektus;
- (6) savo Žiedinės ekonomikos veiksmų plane⁸ Komisija įsipareigojo imtis veiksmų, kad būtų skatinamas pakartotinis išvalytų nuotekų naudojimas, įskaitant pasiūlymo dėl teisėkūros procedūra priimamo akto dėl pakartotinio vandens naudojimo minimaliųjų reikalavimų rengimą. Komisija turėtų atnaujinti savo veiksmų planą ir toliau laikyti vandens išteklius prioritetine veiksmų sritimi;
- (7) šios teisinės priemonės dėl pakartotinio vandens naudojimo tikslas – sudaryti palankesnes sąlygas pakartotinai naudoti vandenį, jei tik tai tikslinga ir ekonomiškai efektyvu, sukuriant palankią sistemą toms valstybėms narėms, kurios nori arba turi pakartotinai naudoti vandenį. Daugeliui valstybių narių pakartotinis vandens naudojimas yra daug žadantis pasirinkimas, tačiau šiuo metu tik nedidelė jų dalis pakartotinai naudoja vandenį ir šiuo atžvilgiu yra priėmusios nacionalinės teisės aktus ar nacionalinius standartus. Ši teisinė priemonė turėtų būti pakankamai lanksti, kad būtų galima toliau pakartotinai naudoti vandenį ir kartu užtikrinti galimybę kitoms valstybėms narėms taikyti šias taisykles, kai jos vėlesniame etape nuspręs pradėti taikyti šią praktiką. Bet koks toks sprendimas nevykdyti pakartotinio vandens naudojimo turėtų būti tinkamai pagrįstas remiantis šiame reglamente nustatytais kriterijais ir reguliariai peržiūrimas;
- (8) manoma, kad pakartotinis tinkamai išvalytų nuotekų, pavyzdžiui, gaunamų iš miesto nuotekų valymo įrenginių, naudojimas daro mažesnę poveikį aplinkai negu kiti alternatyvūs vandens tiekimo būdai, kaip antai vandens perdavimas ar gėlinimas. Tačiau toks pakartotinis naudojimas, dėl kurio galėtų sumažėti vandens švaistymas ir būtų sutaupoma vandens, Sąjungoje taikomas ribotai. Taip greičiausia iš dalies yra dėl didelių pakartotinio nuotekų naudojimo sistemos sąnaudų ir dėl to, kad nėra bendrų Sąjungos aplinkos ir sveikatos apsaugos standartų pakartotinio vandens naudojimo srityje ir, kiek tai susiję su žemės ūkio produktais, dėl galimos rizikos sveikatai ir aplinkai ir galimų kliūčių laisvam tokių produktų, drėkintų regeneruotu vandeniu, judėjimui;

⁷ 2008/2074 (INI).

⁸ COM(2015) 614.

- (9) pakartotinis vandens naudojimas galėtų padėti atgauti maistines medžiagas, esančias išvalytose nuotekose, o regeneruoto vandens naudojimas drėkinimui žemės ar miškų ūkyje galėtų būti maistinių medžiagų, kaip antai azoto, fosforo ir kalio, grąžinimo į gamtos biogeocheminius ciklus būdas;
- (10) siekiant užtikrinti optimalų miesto nuotekų išteklių pakartotinį naudojimą, galutiniai naudotojai turėtų būti mokomi siekiant garantuoti, kad būtų naudojama atitinkama regeneruoto vandens klasė. Jei tos pačios rūšies kultūrinių augalų paskirtis nežinoma arba jie skirti kelioms paskirtims, turėtų būti naudojama aukščiausia klasė, išskyrus atvejus, kai naudojami atitinkami barjerai, leidžiantys pasiekti reikiamą kokybę;
- (11) su maisto higiena susijusius sveikatos apsaugos standartus, taikomus regeneruotu vandeniu drėkintiems žemės ūkio produktams, galima pasiekti tik jeigu regeneruoto vandens, skirto drėkinimui žemės ūkyje, kokybės reikalavimai valstybės narėse nebus labai skirtingi. Reikalavimų suvienodinimas taip pat prisidės prie veiksmingo tokių produktų vidaus rinkos veikimo. Todėl tikslinga užtikrinti minimalų suderinimą nustatant vandens kokybės ir stebėsenos minimaliuosius reikalavimus. Tie minimalūs reikalavimai turėtų apimti minimaliuosius regeneruoto vandens parametrus ir kitus griežtesnius arba papildomus kokybės reikalavimus, kuriuos, jei reikia, kartu su bet kokiais susijusiomis prevencinėmis priemonėmis nustato kompetentingos institucijos. Parametrai pagrįsti Komisijos Jungtinio tyrimų centro technine ataskaita ir atspindi tarptautinius pakartotinio vandens naudojimo standartus;
- (12) pakartotinis vandens naudojimas drėkinimui žemės ūkyje taip pat gali padėti skatinti žiedinę ekonomiką, atgaunant maistines medžiagas iš regeneruoto vandens ir jomis tręšiant kultūrinius augalus tręšiamojo drėkinimo metodais. Tokiu būdu pakartotinis vandens naudojimas galėtų potencialiai sumažinti poreikį papildomai naudoti mineralines trąšas. Galutiniai naudotojai turėtų būti informuojami apie maistingųjų medžiagų kiekį regeneruotame vandenyje;
- (13) nustatyta, kad mažo pakartotinio vandens naudojimo Europoje priežastys, be kita ko, yra miesto nuotekų valymo įrenginių atnaujinimui reikalingos didelės investicijos ir tai, jog pakartotinio vandens naudojimo žemės ūkyje įgyvendinimui netaikoma finansinių paskatų. Šiuos klausimus galima išspręsti skatinant novatoriškas schemas ir ekonomines paskatas siekiant tinkamai atsižvelgti į pakartotinio vandens naudojimo išlaidas ir socioekonominius bei aplinkosauginius privalumus;

- (14) minimaliųjų pakartotinio vandens naudojimo reikalavimų laikymasis turėtų derėti su Sąjungos vandens politika ir padėti įgyvendinti Jungtinių Tautų darnaus vystymosi darbotvarkėje iki 2030 m. nustatytus darnaus vystymosi tikslus, visų pirma 6 tikslą – visiems užtikrinti tvarią vandentvarką ir galimybę gauti vandens bei sanitarines paslaugas, taip pat smarkiai padidinti vandens regeneravimą ir saugų pakartotinį vandens naudojimą visame pasaulyje, kad būtų prisidėta siekiant 12 Jungtinių Tautų darnaus vystymosi tikslo – tausaus vartojimo ir gamybos. Be to, šiuo reglamentu siekiama užtikrinti Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 37 straipsnio dėl aplinkos apsaugos taikymą;
- (15) žmonėms vartoti skirto vandens kokybės reikalavimai yra nustatyti Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje ES.../.... Valstybės narės turėtų imtis tinkamų priemonių, kad užtikrintų, kad pakartotinio vandens naudojimo veikla nepablogintų geriamojo vandens kokybės. Todėl rizikos valdymo plane ypatingas dėmesys turėtų būti skiriamas vandens telkinių, naudojamų žmonėms vartoti skirtam vandeniui išgauti, ir (arba) atitinkamų sanitarinės apsaugos zonų apsaugai;
- (16) tam tikrais atvejais regeneravimo įrenginių veiklos vykdytojai toliau transportuoja ir saugo regeneruotą vandenį už vandens išleidimo iš regeneravimo įrenginio vietos prieš patiekdami šį regeneruotą vandenį kitiems subjektams grandinėje, pvz., regeneruoto vandens paskirstymo veiklos vykdytojui, regeneruoto vandens saugojimo veiklos vykdytojui arba galutiniam naudotojui. Būtina nustatyti atitikties vietą, kad būtų aišku, kur baigiasi regeneravimo įrenginio veiklos vykdytojo atsakomybė ir kur prasideda kito grandinės subjekto atsakomybė;

- (17) rizikos valdymas turėtų apimti rizikos nustatymą ir aktyvų valdymą, taip pat konkrečioms reikmėms tinkamos kokybės regeneruoto vandens gamybos sąvoką. Rizikos vertinimas turėtų būti pagrįstas pagrindiniais rizikos valdymo elementais ir jį atliekant turėtų būti nustatomi papildomi vandens kokybės reikalavimai, būtini siekiant užtikrinti aplinkos ir žmonių bei gyvūnų sveikatą. Šiuo tikslu pakartotinio vandens naudojimo rizikos valdymo planais turėtų būti užtikrinta, kad regeneruotas vanduo būtų saugiai naudojamas bei valdomas ir kad nekeltų pavojaus žmonių bei gyvūnų sveikatai ir aplinkai. Siekiant parengti šiuos rizikos valdymo planus, galėtų būti naudojamos esamos tarptautinės gairės ar standartai, pvz., Pakartotinio negeriamojo vandens naudojimo rizikos sveikatai vertinimo ir valdymo gairės ISO 20426:2018, Išvalytų nuotekų naudojimo drėkinimo projektams gairės ISO 6075:2015 ar PSO gairės⁹;
- (18) įvairių šalių, dalyvaujančių vandens regeneravimo procese, bendradarbiavimas ir sąveika turėtų būti būtina sąlyga, kad būtų galima nustatyti regeneravimo procedūras pagal konkrečioms naudojimui paskirtims taikomus reikalavimus ir planuoti regeneruoto vandens pasiūlą, atsižvelgiant į galutinių naudotojų reiškiamą paklausą;
- (19) siekdami veiksmingai apsaugoti aplinką ir žmonių bei gyvūnų sveikatą, regeneravimo įrenginių veiklos vykdytojai pirmiausia turėtų būti atsakingi už regeneruoto vandens kokybę atitikties vietoje. Siekdami laikytis minimaliųjų reikalavimų ir kompetentingų institucijų nustatytų visų papildomų sąlygų, regeneravimo įrenginių veiklos vykdytojai turėtų stebėti regeneruoto vandens kokybę, laikydamiesi minimaliųjų reikalavimų ir kompetentingų institucijų nustatytų visų papildomų sąlygų. Todėl tikslinga nustatyti minimaliuosius stebėsenos reikalavimus, apimančius įprastinės stebėsenos dažnumą ir patvirtinamosios stebėsenos tvarkaraštį bei tikslinius rodiklius. Tam tikri įprastinei stebėsenai taikomi reikalavimai nustatyti pagal Direktyvą 91/271/EEB;

⁹ https://www.who.int/water_sanitation_health/publications/gsuweg2/en/

- (20) regeneruotas vanduo, kuriam taikomi šio reglamento reikalavimai, gaunamas iš nuotekų, kurios buvo surinktos surinkimo sistemose ir išvalytos miesto nuotekų valymo įrenginiuose pagal Direktyvą 91/271/EEB ir kurios toliau valomos (arba miesto nuotekų valymo įrenginyje arba regeneravimo įrenginyje), kad atitiktų šio reglamento I priede nustatytus parametrus. Pagal Direktyvos 91/271/EEB 3 straipsnio 1 dalį mažiau kaip 2000 gyventojų ekvivalentų (g. e.) aglomeracijoms nenustatyta pareiga įrengti surinkimo sistemą. Tačiau miesto nuotekos iš mažiau kaip 2 000 g. e. aglomeracijų, patenkančios į surinkimo sistemas, turėtų būti tinkamai išvalomos prieš išleidžiant šias nuotekas į gėlo vandens telkinius ir upių žiotis, kaip numatyta Direktyvos 91/271/EEB 7 straipsnyje. Šiame kontekste šis reglamentas būtų taikomas nuotekoms iš mažiau kaip 2 000 g. e. aglomeracijų tik tada, kai jos patenka į surinkimo sistemą ir yra valomos miesto nuotekų valymo įrenginyje. Panašiai šis reglamentas netaikomas biologiškai skaidžioms gamybinėms nuotekoms iš įrenginių, priklausančių Direktyvos 91/271/EEB III priede išvardytiems pramonės sektoriams, išskyrus atvejus, kai šių įrenginių nuotekos patenka į surinkimo sistemą ir yra valomos miesto nuotekų valymo įrenginyje;
- (21) pakartotinis išvalytų miesto nuotekų naudojimas drėkinimui žemės ūkyje yra rinkos veikiama veikla, grindžiama žemės ūkio sektoriaus paklausa ir poreikiais, ypač kai kuriose valstybėse narėse, kuriose trūksta vandens išteklių. Regeneravimo įrenginių veiklos vykdytojai ir galutiniai naudotojai turėtų bendradarbiauti siekdami užtikrinti, kad pagal šiuo reglamentu nustatytus minimaliuosius reikalavimus pagaminto regeneruoto vandens kokybė atitiktų galutinių vartotojų poreikius, susijusius su kultūrinių augalų kategorijomis. Tais atvejais, kai regeneravimo įrenginių veiklos vykdytojų gaminamo vandens kokybės klasės yra nesuderinamos su kultūrinių augalų kategorija ir drėkinimo metodu, kuris jau taikomas aptarnaujamoje teritorijoje (pvz., bendroje tiekimo sistemoje), vandens kokybės reikalavimus būtų galima gauti vėlesniame etape pasirenkant kelias vandens valymo galimybes – atskirai arba kartu su kitomis regeneruoto vandens nevalymo galimybėmis, laikantis daugiabarjerio metodo;

- (22) būtina užtikrinti saugų regeneruoto vandens naudojimą, taip skatinant pakartotinį vandens naudojimą visoje Sąjungoje ir didinant visuomenės pasitikėjimą juo. Todėl regeneruoto vandens gamyba ir tiekimas drėkinimui žemės ūkyje turėtų būti leidžiami tik turint valstybių narių kompetentingų institucijų suteiktą leidimą. Siekiant užtikrinti suderintą požiūrį Sąjungos lygmeniu, atsekamumą ir skaidrumą, turėtų būti nustatytos esminės taisyklės Sąjungos lygmeniu. Tačiau leidimų suteikimo procedūrų konkrečias sąlygas, pvz., kompetentingas institucijas ir terminus, turėtų nustatyti valstybės narės. Valstybės narės turėtų turėti galimybę taikyti galiojančias leidimų suteikimo procedūras, kurios turėtų būti pritaikytos atsižvelgiant į šiuo reglamentu nustatytus reikalavimus. Paskirdamos už pakartotinio vandens naudojimo rizikos valdymo plano parengimą atsakingą (-as) šalį (-is) ir kompetentingą instituciją regeneruoto vandens gamybos ir tiekimo leidimams suteikti, valstybės narės turėtų užtikrinti, kad nebūtų interesų konflikto;
- (23) jeigu reikalingas regeneruoto vandens paskirstymo veiklos vykdytojas ir regeneruoto vandens saugojimo veiklos vykdytojas, turėtų būti galima kiekvienam tokiame veiklos vykdytojui taikyti reikalavimą gauti leidimą. Jei tenkinami visi leidimo suteikimo reikalavimai, valstybės narės kompetentinga institucija turėtų suteikti leidimą, kuriame turėtų būti nurodytos visos reikiamos rizikos valdymo plane nustatytos sąlygos ir priemonės;

(24) šio reglamento nuostatomis papildomi kitų Sąjungos teisės aktų reikalavimai, visų pirma susiję su galimu pavojumi sveikatai ir aplinkai. Todėl siekdami užtikrinti holistinį požiūrį sprendžiant galimo pavojaus žmonių bei gyvūnų sveikatai ir aplinkai problemą, regeneravimo įrenginių veiklos vykdytojai ir kompetentingos institucijos turėtų atsižvelgti į reikalavimus, nustatytus kituose atitinkamuose Sąjungos teisės aktuose, visų pirma Tarybos direktyvose 86/278/EEB, 91/676/EEB¹⁰ ir 98/83/EB¹¹, direktyvose 91/271/EEB ir 2000/60/EB, Europos Parlamento ir Tarybos reglamentuose (EB) Nr. 178/2002¹², (EB) Nr. 852/2004¹³, (EB) Nr. 183/2005¹⁴, (EB) Nr. 396/2005¹⁵ ir (EB) Nr. 1069/2009¹⁶, Europos Parlamento ir Tarybos direktyvose 2006/7/EB¹⁷, 2006/118/EB¹⁸, 2008/105/EB¹⁹ ir 2011/92/ES²⁰, Komisijos reglamentuose (EB) Nr. 2073/2005²¹, (EB) Nr. 1881/2006²² ir (EB) Nr. 142/2011²³;

¹⁰ 1991 m. gruodžio 12 d. Tarybos direktyva 91/676/EEB dėl vandenų apsaugos nuo taršos nitratais iš žemės ūkio šaltinių (OL L 375, 1991 12 31, p. 1–8).

¹¹ 1998 m. lapkričio 3 d. Tarybos direktyva 98/83/EB dėl žmonėms vartoti skirtos vandens kokybės (OL L 330, 1998 12 5, p. 32).

¹² 2002 m. sausio 28 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 178/2002, nustatantis maistui skirtų teisės aktų bendruosius principus ir reikalavimus, įsteigiantis Europos maisto saugos tarnybą ir nustatantis su maisto saugos klausimais susijusias procedūras (OL L 31, 2002 2 1, p. 1).

¹³ 2004 m. balandžio 29 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 852/2004 dėl maisto produktų higienos (OL L 139, 2004 4 30, p. 1).

¹⁴ 2005 m. sausio 12 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 183/2005, nustatantis pašarų higienos reikalavimus (OL L 35, 2005 2 8, p. 1).

¹⁵ 2005 m. vasario 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 396/2005 dėl didžiausių pesticidų likučių kiekių augalinės ir gyvūninės kilmės maiste ir pašaruose ar ant jų ir iš dalies keičiantis Tarybos direktyvą 91/414/EEB (OL L 70, 2005 3 16, p. 1).

¹⁶ 2009 m. spalio 21 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1069/2009, kuriuo nustatomos žmonėms vartoti neskirtų šalutinių gyvūninių produktų ir jų gaminių sveikumo taisyklės ir panaikinamas Reglamentas (EB) Nr. 1774/2002 (Šalutinių gyvūninių produktų reglamentas) (OL L 300, 2009 11 14, p. 1).

¹⁷ 2006 m. vasario 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2006/7/EB dėl maudyklų vandens kokybės valdymo ir pakeičianti Direktyvą 76/160/EEB (OL L 64, 2006 3 4, p. 37).

¹⁸ 2006 m. gruodžio 12 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2006/118/EB dėl požeminio vandens apsaugos nuo taršos ir jo būklės blogėjimo (OL L 372, 2006 12 27, p. 19).

¹⁹ 2008 m. gruodžio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2008/105/EB dėl aplinkos kokybės standartų vandens politikos srityje, iš dalies keičianti ir panaikinanti Tarybos direktyvas 82/176/EEB, 83/513/EEB, 84/156/EEB, 84/491/EEB, 86/280/EEB ir iš dalies keičianti Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2000/60/EB (OL L 348, 2008 12 24, p. 84).

²⁰ 2011 m. gruodžio 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2011/92/ES dėl tam tikrų valstybės ir privačių projektų poveikio aplinkai vertinimo (OL L 26, 2012 1 28, p. 1).

²¹ 2005 m. lapkričio 15 d. Komisijos reglamentas (EB) Nr. 2073/2005 dėl maisto produktų mikrobiologinių kriterijų (OL L 338, 2005 12 22, p. 1).

²² 2006 m. gruodžio 19 d. Komisijos reglamentas (EB) Nr. 1881/2006, nustatantis didžiausias leistinas tam tikrų teršalų maisto produktuose koncentracijas (OL L 364, 2006 12 20, p. 5).

²³ 2011 m. vasario 25 d. Komisijos reglamentas (ES) Nr. 142/2011, kuriuo įgyvendinami Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1069/2009, kuriuo nustatomos žmonėms vartoti neskirtų šalutinių gyvūninių produktų ir jų gaminių sveikumo taisyklės, ir Tarybos direktyva 97/78/EB dėl tam tikrų mėginių ir priemonių, kuriems netaikomi veterinariniai tikrinimai pasienyje pagal tą direktyvą (OL L 54, 2011 2 26, p. 1).

- (25) šio reglamento tikslais turėtų būti įmanoma miesto nuotekų valymo ir regeneravimo veiklą vykdyti toje pačioje fizinėje vietoje, naudojant tą patį įrenginį ar kelis atskirus įrenginius. Be to, tas pats subjektas turėtų galėti būti ir valymo įrenginio, ir regeneravimo įrenginio veiklos vykdytojas;
- (26) Reglamentu (EB) Nr. 852/2004 nustatomos bendros taisyklės maisto tvarkymo subjektams ir reglamentuojama žmonėms vartoti skirtų maisto produktų gamyba, apdirbimas, paskirstymas ir tiekimas rinkai. Į tą reglamentą taip pat įtrauktas maisto sveikumo klausimas ir vienas iš jo pagrindinių principų yra tas, kad pagrindinė atsakomybė už maisto saugą tenka maisto tvarkymo subjektui. Yra parengta išsamių to reglamento taikymo gairių, visų pirma paminėtinas Komisijos rekomendacinis dokumentas dėl šviežių vaisių ir daržovių mikrobiologinės rizikos šalinimo pirminės gamybos etape laikantis tinkamos higienos (2017/C 163/01). Šiame reglamente nustatyti regeneruoto vandens valymo minimalieji reikalavimai maisto tvarkymo subjektų neatleidžia nuo atsakomybės užtikrinti tokią vandens kokybę, kokios reikalaujama pagal Reglamentą 852/2004, vėlesniame etape pasirenkant kelias vandens valymo galimybes – atskirai arba kartu su kitomis nevalymo galimybėmis;
- (27) išvalytų nuotekų regeneravimo ir pakartotinio naudojimo potencialas yra didžiulis. Siekiant labiau propaguoti ir skatinti pakartotinio vandens naudojimo praktiką, nurodant konkrečias naudojimo paskirtis šiame reglamente, neturėtų būti užkertamas kelias valstybėms narėms naudoti regeneruotą vandenį kitais tikslais, įskaitant pakartotinį naudojimą pramoniniais, viešųjų paslaugų ir aplinkosauginiais tikslais, jeigu to reikia atsižvelgiant į nacionalines aplinkybes bei poreikius, užtikrinant, kad būtų garantuojamas aukštas žmonių bei gyvūnų sveikatos ir aplinkos apsaugos lygis;
- (28) siekiant skatinti pasitikėjimą pakartotiniu vandens naudojimu, visuomenei turėtų būti teikiama informacija. Aiškos ir išsamios naujausios informacijos apie pakartotinį vandens naudojimą teikimas turėtų suteikti galimybę užtikrinti didesnę skaidrumą ir atsekamumą ir taip pat galėtų būti labai svarbus kitoms atitinkamoms institucijoms, kurioms tam tikras pakartotinis vandens naudojimas daro poveikį. Siekdamas skatinti pakartotinai naudoti vandenį, valstybės narės turėtų užtikrinti, kad būtų rengiamos informavimo ir sąmoningumo didinimo kampanijos, pritaikytos pagal pakartotinio vandens naudojimo mastą, siekiant informuoti suinteresuotuosius subjektus apie pakartotinio vandens naudojimo privalumus ir taip skatinant pripažinimą;

- (29) itin svarbus prevencinių priemonių įgyvendinimo ir išlaikymo elementas yra galutinių naudotojų švietimas ir mokymas. Rizikos valdymo plane turėtų būti aptartos konkrečios poveikio žmogui prevencijos priemonės, pavyzdžiui, asmeninių apsaugos priemonių naudojimas, rankų plovimas ir asmens higiena;
- (30) Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2003/4/EB²⁴ siekiama valstybėse narėse užtikrinti teisę gauti informaciją apie aplinką pagal Konvenciją dėl teisės gauti informaciją, visuomenės dalyvavimo priimant sprendimus ir teisės kreiptis į teismus aplinkosaugos klausimais²⁵ (Orhuso konvencija). Direktyvoje 2003/4/EB nustatyti plačios apimties įpareigojimai, susiję su informacijos apie aplinką pateikimu gavus prašymą ir aktyviu tokios informacijos platinimu. Į Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2007/2/EB²⁶ taikymo sritį įtrauktas dalijimasis erdvine informacija, įskaitant duomenų rinkinius, susijusius su įvairiomis aplinkos temomis. Svarbu, kad šio reglamento nuostatos, susijusios su galimybe gauti informaciją ir dalijimosi duomenimis tvarka, papildytų tas direktyvas ir nesukurtų atskiros teisinės sistemos. Todėl šio reglamento nuostatos dėl visuomenei teikiamos informacijos ir informacijos apie įgyvendinimo stebėseną turėtų nepažeisti direktyvų 2003/4/EB ir 2007/2/EB nuostatų;
- (31) išvalytų miesto nuotekų saugaus pakartotinio naudojimo minimalieji reikalavimai atspindi turimas mokslo žinias ir tarptautiniu lygmeniu pripažintus pakartotinio vandens naudojimo standartus bei praktiką ir jais užtikrinama, kad toks vanduo galėtų būti saugiai naudojamas drėkinimui žemės ūkyje, taip užtikrinant aukšto lygio žmonių bei gyvūnų sveikatos ir aplinkos apsaugą. Atsižvelgusi į šio reglamento įvertinimo rezultatus arba jei to prireiktų dėl naujų mokslo pokyčių ir technikos pažangos, Komisija galėtų išnagrinėti poreikį peržiūrėti I priedo 2 skirsnyje išdėstytus minimaliuosius reikalavimus ir, kai tikslinga, turėtų pateikti pasiūlymų dėl teisėkūros procedūra priimamų aktų dėl pakeitimų pagal Sutartį;

²⁴ 2003 m. sausio 28 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2003/4/EB dėl visuomenės galimybės susipažinti su informacija apie aplinką ir panaikinanti Tarybos direktyvą 90/313/EEB (OL L 41, 2003 2 14, p. 26).

²⁵ OL L 124, 2005 5 17, p. 4.

²⁶ 2007 m. kovo 14 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2007/2/EB, sukurianti Europos bendrijos erdvinės informacijos infrastruktūrą (INSPIRE) (OL L 108, 2007 4 25, p. 1).

- (32) siekiant priderinti pagrindinius rizikos valdymo elementus prie mokslo ir technikos pažangos, pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 290 straipsnį Komisijai turėtų būti suteikti įgaliojimai priimti teisės aktus siekiant iš dalies pakeisti minimaliuosius reikalavimus ir pagrindines rizikos valdymo užduotis. Be to, siekiant užtikrinti aukštą aplinkos ir žmonių sveikatos apsaugos lygį, Komisija taip pat turėtų turėti galimybę priimti deleguotuosius aktus, kuriais, nustatant technines specifikacijas, būtų papildytos pagrindinės rizikos valdymo užduotys. Ypač svarbu, kad atlikdama parengiamąjį darbą Komisija tinkamai konsultuotųsi, taip pat ir su ekspertais, ir kad tos konsultacijos būtų vykdomos vadovaujantis 2016 m. balandžio 13 d. Tarpinstituciniame susitarime dėl geresnės teisėkūros²⁷ nustatytais principais. Visų pirma siekiant užtikrinti vienodas galimybes dalyvauti atliekant su deleguotaisiais aktais susijusį parengiamąjį darbą, Europos Parlamentas ir Taryba visus dokumentus gauna tuo pačiu metu kaip ir valstybių narių ekspertai, o jų ekspertams sistemingai suteikiama galimybė dalyvauti Komisijos ekspertų grupių, kurios atlieka su deleguotaisiais aktais susijusį parengiamąjį darbą, posėdžiuose;
- (33) siekiant užtikrinti vienodas šio reglamento įgyvendinimo sąlygas, Komisijai turėtų būti suteikti įgyvendinimo įgaliojimai priimti išsamias taisykles, susijusias su informacijos apie šio reglamento įgyvendinimo stebėseną, kurią turi pateikti valstybės narės, forma bei pateikimu ir su informacijos, susijusios su Europos aplinkos agentūros parengta Sąjungos masto apžvalga, forma ir pateikimu. Tais įgaliojimais turėtų būti naudojamosi laikantis Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 182/2011²⁸;
- (34) kompetentingos institucijos turėtų tikrinti regeneruoto vandens atitiktį leidime nurodytoms sąlygoms. Neatitikties atveju jos turėtų pareikalauti atsakingos (-ų) šalies (-ių) ar institucijos (-ų) imtis būtinų priemonių atitikčiai užtikrinti. Kai dėl neatitikties kyla didelė rizika aplinkai ar žmonių sveikatai, regeneruoto vandens tiekimas turėtų būti sustabdytas;

²⁷ OL L 123, 2016 5 12, p. 1.

²⁸ 2011 m. vasario 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 182/2011, kuriuo nustatomos valstybių narių vykdomos Komisijos naudojimosi įgyvendinimo įgaliojimais kontrolės mechanizmų taisyklės ir bendrieji principai (OL L 55, 2011 2 28, p. 13).

- (35) kompetentingos institucijos turėtų bendradarbiauti su kitomis atitinkamomis institucijomis ir keistis informacija, kad būtų užtikrinta atitiktis atitinkamiems Sąjungos ir nacionaliniams reikalavimams;
- (36) valstybių narių pateikti duomenys labai svarbūs, kad Komisija galėtų stebėti ir vertinti teisės akto veiksmingumą įgyvendinant juo siekiamus tikslus;
- (37) pagal 2016 m. balandžio 13 d. Tarpinstitucinio susitarimo dėl geresnės teisėkūros 22 punktą Komisija turėtų atlikti šio reglamento vertinimą. Vertinimas turėtų būti grindžiamas penkiais kriterijais: veiksmingumu, efektyvumu, aktualumu, nuoseklumu ir ES pridėtine verte, ir turėtų būti galimų tolesnių priemonių poveikio vertinimų pagrindas. Atliekant vertinimą turėtų būti atsižvelgiama į mokslo pažangą, visų pirma į galimą medžiagų, kurios pradeda kelti susirūpinimą, poveikį;
- (38) šio reglamento tikslas, *inter alia*, yra apsaugoti aplinką ir žmonių bei gyvūnų sveikatą. Kaip ne kartą yra nusprendęs Teisingumo Teismas, iš esmės nenumatyti galimybės suinteresuotiesiems subjektams remtis direktyvoje nustatyta pareiga būtų nesuderinama su privalomuoju poveikiu, kuris pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 288 straipsnio trečią pastraipą priskiriamas direktyvai. Tas pats pasakytina ir apie reglamentą, kurio tikslas – užtikrinti, kad regeneruotas vanduo būtų saugus drėkinimui žemės ūkyje;
- (39) valstybės narės turėtų nustatyti taisykles, reglamentuojančias sankcijas, taikytinas pažeidus šio reglamento nuostatas, ir užtikrinti jų įgyvendinimą. Sankcijos turėtų būti veiksmingos, proporcingos ir atgrasomos;
- (40) kadangi šio reglamento tikslų, t. y. apsaugoti žmonių bei gyvūnų sveikatą ir aplinką, valstybės narės negali deramai pasiekti, o dėl veiksmo masto arba poveikio tų tikslų būtų geriau siekti Sąjungos lygmeniu, laikydamasi Europos Sąjungos sutarties 5 straipsnyje nustatyto subsidarumo principo Sąjunga gali patvirtinti priemones. Pagal tame straipsnyje nustatytą proporcingumo principą šiuo reglamentu neviršijama to, kas būtina nurodytiems tikslams pasiekti;

- (41) būtina numatyti pakankamai laiko valstybėms narėms, kad jos galėtų sukurti administracinę infrastruktūrą, būtiną siekiant taikyti šį reglamentą, taip pat veiklos vykdytojams, kad jie galėtų pasirengti naujų taisyklių taikymui;
- (42) siekiant kuo labiau vystyti ir skatinti pakartotinį tinkamai išvalytų nuotekų naudojimą, Europos Sąjunga pagal programą „Europos horizontas“ turėtų remti šios srities mokslinius tyrimus ir plėtrą, kad būtų gerokai padidintas tinkamai išvalytų nuotekų patikimumas ir pagerinti veiksmingo panaudojimo metodai;
- (43) Direktyva 2000/60/EB valstybėms narėms suteikiama būtino lankstumo siekiant įtraukti papildomas priemones į priemonių, priimtų siekiant remti jų pastangas pasiekti šia direktyva nustatytus vandens kokybės tikslus, programas. Direktyvos 2000/60/EB VI priedo B dalyje pateiktas neekskliuzyvinis papildomų priemonių sąrašas apima, be kitų priemonių, ir pakartotinio vandens naudojimo priemones. Šiame kontekste ir laikantis priemonių, kurias valstybės narės galėtų svarstyti siekdamos spręsti su vandens trūkumu ir sausromis susijusias problemas, hierarchijos, pagal kurią skatinamos prioritetinės priemonės nuo vandens taupymo iki vandens kainų politikos ir alternatyvių sprendimų, taip pat tinkamai atsižvelgiant į sąnaudų ir naudos aspektą, šiuo reglamentu nustatyti pakartotinio vandens naudojimo minimalieji reikalavimai turėtų būti taikytini, kai drėkinimui žemės ūkyje pakartotinai naudojamos išvalytos miesto nuotekos iš miesto nuotekų valymo įrenginių, laikantis 1991 m. gegužės 21 d. Direktyvos 91/271/EEB dėl miesto nuotekų valymo 12 straipsnio 1 dalies;
- (44) šiuo reglamentu siekiama paskatinti tausų vandens naudojimą. Atsižvelgdama į šį siekį, Komisija turėtų įsipareigoti naudotis Sąjungos programomis, įskaitant programą LIFE, vietos iniciatyvoms, susijusioms su pakartotiniu tinkamai išvalytų nuotekų naudojimu, remti,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

Dalykas ir tikslas

1. Šiame reglamente nustatomi minimalieji vandens kokybės ir stebėsenos reikalavimai, taip pat nuostatos dėl rizikos valdymo ir dėl saugaus regeneruoto vandens naudojimo integruoto vandens išteklių valdymo kontekste.
2. Šio reglamento tikslas yra užtikrinti, kad regeneruotas vanduo būtų saugus naudoti drėkinimui žemės ūkyje, taip užtikrinant aukšto lygio žmonių bei gyvūnų sveikatos ir aplinkos apsaugą, skatinant žiedinę ekonomiką ir remiant prisitaikymą prie klimato kaitos, prisidedant prie Direktyvos 2000/60/EB tikslų sprendžiant vandens trūkumo ir dėl jo kylančio neigiamo poveikio vandens ištekliams problemą koordinuotu būdu visoje Sąjungoje, tokiu būdu kartu prisidedant prie veiksmingo vidaus rinkos veikimo.

2 straipsnis

Taikymo sritis

1. Reglamentas taikomas visais atvejais, kai išvalytos miesto nuotekos pakartotinai naudojamos, laikantis Direktyvos 91/271/EEB 12 straipsnio 1 dalies, drėkinimui žemės ūkyje, kaip nurodyta I priedo 1 skirsnyje.
2. Valstybė narė gali nuspręsti, kad netikslinga pakartotinai naudoti vandenį drėkinimui žemės ūkyje viename ar keliuose savo upių baseinų rajonuose ar jų dalyse, atsižvelgdama į šiuos kriterijus:
 - a) rajono ar rajonų arba jų dalių geografinės ir klimato sąlygas;
 - b) su kitais vandens ištekliais susijusias problemas ir tų išteklių būklę, įskaitant kiekybinę požeminio vandens būklę, kaip nurodyta Direktyvoje 2000/60;

- c) su paviršinio vandens telkiniais, kuriuose išleidžiamos išvalytos miesto nuotekos, susijusias problemas ir tų telkinių būklę;
- d) su regeneruotu vandeniu ir kitais vandens ištekliais susijusias aplinkos apsaugos ir išteklių sąnaudas.

Tas sprendimas tinkamai pagrindžiamas remiantis minėtais kriterijais ir pateikiamas Komisijai. Prireikus jis peržiūrimas, visų pirma atsižvelgiant į klimato kaitos projekcijas ir nacionalines prisitaikymo prie klimato kaitos strategijas, ir bent kas 6 metus, atsižvelgiant į upių baseinų valdymo planus, parengtus pagal Direktyvą 2000/60.

3. Taikant nukrypti leidžiančią nuostatą, mokslinių tyrimų ar bandomieji projektai dėl regeneravimo įrenginių neprivalo atitikti šio reglamento nuostatų tuo atveju, kai kompetentinga institucija nustato, kad yra įvykdyti šie kriterijai:

- a) mokslinių tyrimų ar bandomasis projektas nebus vykdomas vandens telkinyje, naudojamame žmonėms vartoti skirtam vandeniui išgauti, ir (arba) atitinkamose sanitarinės apsaugos zonose, nustatytose pagal Direktyvą 2000/60;
- b) bus atliekama tinkama mokslinių tyrimų ar bandomojo projekto stebėseną.

Sprendimas, priimtas pagal šią dalį, galioja ne ilgiau kaip 5 metus. Visi kultūriniai augalai, užauginti įgyvendinant mokslinių tyrimų ar bandomąjį projektą, kuriam taikomos išimtys pagal šią dalį, neteikiami rinkai.

4. Šis reglamentas taikomas nedarant poveikio Reglamentui (EB) Nr. 852/2004 ir juo maisto tvarkymo subjektams nekliudoma užtikrinti tokią vandens kokybę, kokios reikalaujama pagal Reglamentą (EB) Nr. 852/2004, vėlesniame etape taikant vien keletą vandens valymo būdų arba juos derinant su kitomis ne valymo priemonėmis, arba drėkinimui žemės ūkyje naudoti kitus alternatyvius vandens šaltinius.

3 straipsnis

Apibrėžtys

Šiame reglamente vartojamų terminų apibrėžtys:

1. *kompetentinga (-os) institucija (-os)* – valstybės narės paskirta (-os) institucija (-os) arba įstaiga (-os) iš šio reglamento kylančioms pareigoms vykdyti, kiek tai susiję su leidimo gaminti ir (arba) tiekti regeneruotą vandenį suteikimu ir atitikties reikalavimams patikra, taip pat kiek tai susiję su nukrypti leidžiančios nuostatos mokslinių tyrimų ar bandomiesiems projektams nustatymu;
2. *galutinis naudotojas* – fizinis arba juridinis asmuo, viešasis arba privatusis subjektas, naudojantis regeneruotą vandenį drėkinimui žemės ūkyje;
3. *miesto nuotekos* – miesto nuotekos, kaip apibrėžta Direktyvos 91/271/EEB 2 straipsnio 1 dalyje;
4. *regeneruotas vanduo* – miesto nuotekos, išvalytos pagal Direktyvoje 91/271/EEB nustatytus reikalavimus ir papildomai išvalytos regeneravimo įrenginyje, laikantis šio reglamento I priedo 2 skirsnio;
5. *regeneravimo įrenginys* – miesto nuotekų valymo įrenginys arba kitas įrenginys, kuriame toliau valomos Direktyvoje 91/271/EEB nustatytus reikalavimus atitinkančios miesto nuotekos siekiant gaminti vandenį, tinkamą naudoti pagal šio reglamento I priedo 1 skirsnyje nurodytą paskirtį;
6. *regeneravimo įrenginio veiklos vykdytojas* – viešajam subjektui arba valdžios institucijai atstovaujantis fizinis arba juridinis asmuo, kuris vykdo regeneravimo įrenginio veiklą arba ją kontroliuoja;
7. *pavojus* – biologinė, cheminė, fizinė ar radiologinė medžiaga, kuri gali pakenkti žmonėms, gyvūnams, kultūriniais ar kitiems augalams, kitai žemės biotai, vandens biotai, dirvožemiams ar aplinkai apskritai;

8. *rizika* – nustatyto pavojaus, kad per tam tikrą laiko tarpą gali būti padaryta žala, įskaitant padarinių sunkumą, tikimybę;
9. *rizikos valdymas* – sistemingas valdymas, kuriuo nuosekliai užtikrinamas pakartotinio vandens naudojimo saugumas konkrečiomis sąlygomis;
10. *prevencinė priemonė* – bet koks tinkamas veiksmas ar veikla, kurių gali būti imamasi siekiant užkirsti kelią rizikai sveikatai ir aplinkai ar ją pašalinti arba sumažinti iki priimtino lygio;
11. *atitikties vieta* – vieta, kurioje regeneravimo įrenginio veiklos vykdytojas perduoda regeneruotą vandenį kitam subjektui grandinėje;
12. *barjeras* – priemonė, įskaitant fizines priemones, proceso etapus ar naudojimo sąlygas, kuria sumažinama žmonių užkrėtimo infekcija rizika užkertant kelią regeneruoto vandens sąlyčiui su nuryjamu produktu ir tiesiogiai poveikį patiriančiais asmenimis, arba užkertamas kelias tokiai rizikai, arba kita priemonė, kuria, pavyzdžiui, sumažinama mikroorganizmų koncentracija regeneruotame vandenyje arba užkertamas kelias jų išlikimui ant nuryjamo produkto;
13. *leidimas* – kompetentingos institucijos išduotas rašytinis leidimas gaminti ir (arba) tiekti regeneruotą vandenį drėkinimui žemės ūkyje laikantis šio reglamento;
14. *atsakinga (-os) šalis (-ys)* – šalis, atliekanti vaidmenį arba vykdanči veiklą pakartotinio vandens naudojimo sistemoje, įskaitant regeneravimo įrenginio veiklos vykdytoją, miesto nuotekų valymo įrenginio veiklos vykdytoją, jei jis skiriasi nuo regeneravimo įrenginio veiklos vykdytojo, atitinkamą (-as) valdžios instituciją (-as), išskyrus paskirtąją (-iąsias) kompetentingą (-as) instituciją (-as), taip pat regeneruoto vandens paskirstymo veiklos vykdytoją arba regeneruoto vandens saugojimo veiklos vykdytoją;
15. *pakartotinio vandens naudojimo sistema* – infrastruktūros ar kitų techninių elementų, reikalingų siekiant gaminti, tiekti ir naudoti regeneruotą vandenį, grupė. Ji apima visus elementus nuo įtekėjimo į nuotekų valymo įrenginius vietos iki vietos (-ų), kurioje (-iose) regeneruotas vanduo naudojamas drėkinimui žemės ūkyje, įskaitant paskirstymo ir saugojimo infrastruktūrą, kai aktualu.

4 straipsnis

Regeneravimo įrenginių veiklos vykdytojų pareigos ir su regeneruoto vandens kokybe susijusios pareigos

1. Regeneravimo įrenginių veiklos vykdytojai užtikrina, kad regeneruotas vanduo, skirtas drėkinimui žemės ūkyje, kaip nurodyta I priedo 1 skirsnyje, atitikties vietoje atitiktų:
 - a) minimaliuosius vandens kokybės reikalavimus, nustatytus I priedo 2 skirsnyje;
 - b) kompetentingos institucijos atitinkamame leidime nustatytas visas papildomas su vandens kokybe susijusias sąlygas pagal 6 straipsnio 3 dalies c ir d punktus.

Regeneravimo įrenginio veiklos vykdytojas nebeatsako už vandens kokybę už atitikties vietos.

2. Siekdamas užtikrinti atitiktį 1 dalyje nurodytiems reikalavimams ir sąlygoms, regeneravimo įrenginio veiklos vykdytojas vykdo vandens kokybės stebėseną pagal:
 - a) I priedo 2 skirsnį;
 - b) kompetentingos institucijos atitinkamame leidime nustatytas visas papildomas su stebėseną susijusias sąlygas pagal 6 straipsnio 3 dalies c ir d punktus.

5 straipsnis

Rizikos valdymas

1. Regeneruoto vandens gamybos, tiekimo ir naudojimo tikslu kompetentinga institucija užtikrina, kad būtų parengtas pakartotinio vandens naudojimo rizikos valdymo planas.
2. Pakartotinio vandens naudojimo rizikos valdymo planą parengia atitinkamai regeneravimo įrenginio veiklos vykdytojas, kita (-os) atsakinga (-os) šalis (-ys) ir galutiniai naudotojai. Pakartotinio vandens naudojimo rizikos valdymo planą rengianti (-čios) atsakinga (-os) šalis (-ys) konsultuojasi atitinkamai su visomis kitomis atitinkamomis atsakingomis šalimis ir galutiniais naudotojais.

3. Pakartotinio vandens naudojimo rizikos valdymo planas grindžiamas visais II priede nustatytais pagrindiniais rizikos valdymo elementais ir jame nustatoma regeneravimo įrenginio veiklos vykdytojo ir kitos (-ų) atsakingos (-ų) šalies (-ių) atsakomybė už rizikos valdymą. Jis gali apimti vieną ar daugiau pakartotinio vandens naudojimo sistemų.
4. Pakartotinio vandens naudojimo rizikos valdymo plane visų pirma:
 - a) išdėstomi visi būtini reikalavimai, be I priede nurodytų reikalavimų, regeneravimo įrenginio veiklos vykdytoju pagal II priedo b punktą, kad būtų galima dar labiau sumažinti bet kokią riziką iki atitikties vietos;
 - b) nustatomi pavojai, rizika ir tinkamos prevencinės ir (arba) galimos taisomosios priemonės pagal II priedo c punktą;
 - c) nustatomi papildomi barjerai pakartotinio vandens naudojimo sistemoje ir išdėstomi visi papildomi reikalavimai už atitikties vietos, būtini pakartotinio vandens naudojimo sistemos saugai užtikrinti, įskaitant sąlygas, susijusias su paskirstymu, saugojimu ir naudojimu, kai aktualu, taip pat nustatoma (-os) už tų reikalavimų laikymąsi atsakinga (-os) šalis (-ys).
5. Komisijai pagal 13 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus, kuriais iš dalies keičiamas šis reglamentas, siekiant II priede nurodytus pagrindinius rizikos valdymo elementus pritaikyti prie technikos ir mokslo pažangos.

Komisijai pagal 13 straipsnį taip pat suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus, kuriais papildomas šis reglamentas, siekiant nustatyti II priede nurodytų pagrindinių rizikos valdymo elementų technines specifikacijas.

6 straipsnis

Pareigos, susijusios su regeneruoto vandens leidimais

1. Regeneruoto vandens, skirto drėkinimui žemės ūkyje, kaip nurodyta I priedo 1 skirsnyje, gamybai ir tiekimui turi būti gautas leidimas.
2. Atsakinga (-os) šalis (-ys) pakartotinio vandens naudojimo sistemoje, įskaitant, kai aktualu, galutinius naudotojus, kaip numatyta nacionalinėje teisėje, norėdama (-os) gauti 1 dalyje nurodytą leidimą arba iš dalies pakeisti esamą leidimą, pateikia prašymą valstybės narės, kurioje regeneravimo įrenginys veikia arba planuojama, kad veiks, kompetentingai institucijai.
3. Leidime nustatomos regeneravimo įrenginio veiklos vykdytojo ir, kai tinkama, kitos (-ų) atsakingos (-ų) šalies (-ių) pareigos. Leidimas grindžiamas pakartotinio vandens naudojimo rizikos valdymo planu ir jame nurodoma, *inter alia*:
 - a) regeneruoto vandens kokybės klasė (-ės) ir leidžiama paskirtis žemės ūkyje, kuriai pagal I priedą suteikiamas leidimas naudoti regeneruotą vandenį, naudojimo vieta, regeneravimo įrenginys ar įrenginiai ir regeneruoto vandens, kurį numatoma pagaminti per metus, kiekis;
 - b) sąlygos, susijusios su minimaliaisiais vandens kokybės ir stebėsenos reikalavimais, nurodytais I priedo 2 skirsnyje;
 - c) sąlygos, susijusios su regeneravimo įrenginio veiklos vykdytojui taikomais papildomais reikalavimais, jei tokių yra, nustatytais pakartotinio vandens naudojimo rizikos valdymo plane;
 - d) kitos sąlygos, būtinos siekiant pašalinti nepriimtina riziką žmonių ir gyvūnų sveikatai ar aplinkai iki priimtino lygio;
 - e) galiojimo laikotarpis;
 - f) atitikties vieta.

4. Siekdama įvertinti prašymą, kompetentinga institucija konsultuojasi ir keičiasi aktualia informacija su kitomis atitinkamomis institucijomis, visų pirma vandens ir sveikatos priežiūros institucijomis, jei jos nėra kompetentingos institucijos, ir bet kuria kita šalimi, kurią kompetentinga institucija laiko svarbia.
5. Kompetentinga institucija nedelsdama nusprendžia, ar suteikti leidimą. Jeigu dėl prašymo sudėtingumo sprendimui priimti kompetentingai institucijai reikia daugiau kaip 12 mėnesių nuo išsamaus prašymo gavimo dienos, ji praneša prašymo teikėjui numatomą to sprendimo datą.
6. Leidimas reguliariai persvarstomas ir prireikus atnaujinamas bent tokiais atvejais:
 - a) jei iš esmės pasikeičia pajėgumas arba jei įranga atnaujinama ir jei įdiegiama nauja įranga ar procesai;
 - b) jei žymiai keičiasi klimato ar kitos sąlygos ir taip daromas didelis poveikis paviršinio vandens telkinių ekologinei būklei.
7. Valstybės narės gali nuspręsti, kad regeneruoto vandens saugojimui, paskirstymui ir naudojimui turi būti taikomas konkretus leidimas taikyti pakartotinio vandens naudojimo rizikos valdymo plane nurodytus papildomus reikalavimus ir barjerus, kaip nurodyta 5 straipsnio 4 dalyje.

7 straipsnis

Atitikties patikra

1. Kompetentinga institucija tikrina regeneruoto vandens atitiktį leidime nurodytoms sąlygoms. Atitikties patikra atliekama naudojantis visomis šiomis priemonėmis:
 - a) atliekamos patikros vietoje;

- b) naudojami stebėsenos duomenys, visų pirma gauti pagal šį reglamentą;
 - c) bet kokios kitos tinkamos priemonės.
2. Jei nesilaikoma leidime nustatytų sąlygų, kompetentinga institucija reikalauja, kad regeneravimo įrenginio veiklos vykdytojas ir, jei aktualu, kita (-os) atsakinga (-os) šalis (-ys) imtųsi visų būtinų priemonių, kad būtų nedelsiant atkurta atitiktis reikalavimams, ir tuojau pat informuotų poveikį patyrusius galutinius naudotojus.
 3. Jei dėl leidime nustatytų sąlygų nesilaikymo kyla didelis pavojus aplinkai arba žmonių ar gyvūnų sveikatai, regeneravimo įrenginio veiklos vykdytojas arba kita (-os) atsakinga (-os) šalis (-ys) nedelsdamas sustabdo bet koki tolesnį regeneruoto vandens tiekimą, kol kompetentinga institucija nenustato, kad atitiktis atkurta, laikantis pakartotinio vandens naudojimo rizikos valdymo plane nustatytų procedūrų, pagal I priedo 2 skirsnio 2.1 punkto a papunktį (1 dalį).
 4. Jeigu įvyksta incidentas, darantis poveikį atitikčiai leidime nurodytoms sąlygoms, regeneravimo įrenginio veiklos vykdytojas arba kita (-os) atsakinga (-os) šalis (-ys) nedelsdamas informuoja kompetentingą instituciją ir kitas šalis, kurios gali patirti poveikį, ir pateikia kompetentingai institucijai informaciją, būtiną tokio incidento poveikiui įvertinti.
 5. Kompetentinga institucija reguliariai tikrina, ar atsakinga (-os) šalis (-ys) vykdo pakartotinio vandens naudojimo rizikos valdymo plane nustatytų priemonių ir užduočių.

8 straipsnis

Valstybių narių bendradarbiavimas

1. Kai pakartotinis vandens naudojimas yra tarpvalstybinės svarbos, valstybės narės paskiria ryšių palaikymo instituciją arba naudojami esamomis struktūromis pagal tarptautinius susitarimus, siekdamos tinkamai bendradarbiauti su kitų valstybių narių ryšių palaikymo institucijomis ir kompetentingomis institucijomis. Ryšių palaikymo institucijų ar esamų struktūrų vaidmuo – teikti pagalbą gavus prašymą ir koordinuoti kompetentingų institucijų ryšių palaikymą. Prieš suteikdamos leidimą, kompetentingos institucijos pasikeičia informacija apie 6 straipsnio 3 dalyje nurodytas sąlygas su valstybės narės, kurioje ketinama naudoti regeneruotą vandenį, ryšių palaikymo institucija. Ryšių palaikymo institucijos visų pirma priima ir perduoda pagalbos prašymus.
2. Valstybės narės reaguoja į pagalbos prašymus nepagrįstai nedelsdamos.

9 straipsnis

Informavimas ir sąmoningumo didinimas

Valstybėse narėse, kuriose regeneruotas vanduo naudojamas drėkinimui žemės ūkyje, rengiamos bendro pobūdžio sąmoningumo didinimo kampanijos apie tai, kaip dėl pakartotinio vandens naudojimo taupomi vandens ištekliai, kurios gali apimti saugaus pakartotinio vandens naudojimo privalumų skatinimą. Tos valstybės narės taip pat gali rengti galutiniams naudotojams skirtas informavimo kampanijas, kad užtikrintų optimalų ir saugų regeneruoto vandens naudojimą, tokiu būdu užtikrindamos aukštą žmonių bei gyvūnų sveikatos ir aplinkos apsaugos lygį. Valstybės narės gali pritaikyti tokias informavimo ir sąmoningumo didinimo kampanijas pagal pakartotinio vandens naudojimo mastą.

10 straipsnis

Visuomenės informavimas

1. Nedarant poveikio direktyvoms 2003/4/EB ir 2007/2/EB, tais atvejais, kai regeneruotas vanduo naudojamas drėkinimui žemės ūkyje, kaip nurodyta šio reglamento I priedo 1 skirsnyje, valstybės narės užtikrina, kad tinkama ir naujausia informacija apie pakartotinį vandens naudojimą būtų viešai skelbiama internete arba kitomis priemonėmis. Ta informacija apima informaciją apie:
 - a) pagal šį reglamentą tiekiamo regeneruoto vandens kiekį ir kokybę;
 - b) valstybėse narėse pagal šį reglamentą tiekiamą regeneruoto vandens dalį procentais, palyginti su bendru išvalytų miesto nuotekų kiekiu, jei tokių duomenų yra;
 - c) pagal šį reglamentą suteiktus arba pakeistus leidimus, įskaitant kompetentingų institucijų pagal 6 straipsnio 3 dalį nustatytas sąlygas;
 - d) pagal 7 straipsnio 1 dalį atliktos atitikties patikros rezultatus;
 - e) pagal 8 straipsnio 1 dalį paskirtas ryšių palaikymo institucijas.
2. 1 dalyje nurodyta informacija atnaujinama kas dvejus metus.
3. Valstybės narės užtikrina, kad pagal 2 straipsnio 2 dalį priimti sprendimai būtų viešai paskelbti internetu arba kitomis priemonėmis.

11 straipsnis

Informacija apie įgyvendinimo stebėseną

1. Nedarant poveikio direktyvoms 2003/4/EB ir 2007/2/EB, tais atvejais, kai regeneruotas vanduo naudojamas drėkinimui žemės ūkyje, kaip nurodyta šio reglamento I priedo 1 skirsnyje, valstybės narės, padedamos Europos aplinkos agentūros:
 - a) ne vėliau kaip ... [šešeri metai po šio reglamento įsigaliojimo dienos] parengia ir paskelbia, o vėliau kas 6 metus atnaujiną duomenų rinkinius, kuriuose pateikiama informacija apie pagal 7 straipsnio 1 dalį atliktos atitikties patikros rezultatus ir kita informacija, kuri turi būti viešai skelbiama internete pagal 10 straipsnį;
 - b) parengia, paskelbia ir vėliau kasmet atnaujiną duomenų rinkinį, kuriame pateikiama informacija apie neatitikties leidime nurodytoms sąlygoms atvejus, surinkta pagal 7 straipsnio 1 dalį, ir informacija apie priemones, kurių buvo imtasi pagal 7 straipsnio 2 ir 3 dalis.
2. Valstybės narės užtikrina, kad Komisija, Europos aplinkos agentūra ir Europos ligų prevencijos ir kontrolės centras turėtų prieigą prie 1 dalyje nurodytų duomenų rinkinių.
3. Remdamasi 1 dalyje nurodytais duomenimis, Europos aplinkos agentūra, konsultuodamasi su valstybėmis narėmis, reguliariai arba gavusi Komisijos prašymą parengia, paskelbia ir atnaujiną visos Sąjungos apžvalgą, į kurią atitinkamai įtraukiami šio reglamento veiksmingumo, rezultatų ir poveikio rodikliai, žemėlapiai ir valstybių narių ataskaitos.
4. Komisija, priimdama įgyvendinimo aktus, gali nustatyti išsamias taisykles, susijusias su informacijos, kuri turi būti teikiama pagal 1 dalį, formatu ir pateikimu, taip pat išsamias taisykles, susijusias su 3 dalyje nurodytos visos Sąjungos apžvalgos formatu ir pateikimu. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 14 straipsnyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

5. Komisija, pasikonsultavusi su valstybėmis narėmis, parengia gaires siekiant padėti praktiškai pradėti taikyti šį reglamentą per dvejus metus nuo šio reglamento įsigaliojimo dienos.

12 straipsnis

Vertinimas ir peržiūra

1. Komisija ne vėliau kaip ... [8 metai po šio reglamento įsigaliojimo dienos] atlieka šio reglamento vertinimą. Vertinimas grindžiamas bent vienu iš šių elementų:
 - a) įgyvendinant šį reglamentą sukaupta patirtimi;
 - b) pagal 11 straipsnio 1 dalį valstybių narių parengtais duomenų rinkiniais ir pagal 11 straipsnio 3 dalį Europos aplinkos agentūros parengta visos Sąjungos apžvalga;
 - c) aktualiais moksliniais, analitiniais ir epidemiologiniais duomenimis;
 - d) techninėmis ir mokslo žiniomis;
 - e) Pasaulio sveikatos organizacijos rekomendacijomis, jei jų yra pateikta, arba kitomis tarptautinėmis gairėmis ar ISO standartais.
2. Atlikdama 1 dalyje nurodytą vertinimą, Komisija ypatingą dėmesį skiria šiems aspektams:
 - a) I priede nurodytiems minimaliesiems reikalavimams;
 - b) II priede nurodytiems pagrindiniams rizikos valdymo elementams;
 - c) kompetentingų institucijų nustatytiems papildomiems reikalavimams pagal 6 straipsnio 3 dalies b ir c punktus;
 - d) pakartotinio vandens naudojimo poveikiui aplinkai ir žmonių bei gyvūnų sveikatai, įskaitant vis didesnį susirūpinimą keliančių medžiagų poveikį.

3. Atlikdama 1 dalyje nurodytą vertinimą Komisija įvertina, ar įmanoma:
 - a) išplėsti šio reglamento taikymo sritį, kad jis apimtų ir regeneruotą vandenį, naudojamą kitoms konkrečioms paskirtims, įskaitant pakartotinį vandens naudojimą pramoniniais tikslais;
 - b) išplėsti šio reglamento reikalavimus, kad būtų įtrauktas ir netiesioginis išvalytų nuotekų panaudojimas.
4. Remdamasi 1 dalyje nurodyto vertinimo rezultatais arba jei to prireiktų dėl naujų techninių ir mokslinių žinių, Komisija gali išnagrinėti poreikį peržiūrėti I priedo 2 skirsnyje išdėstytus minimaliuosius reikalavimus.
5. Kai tikslinga, Komisija teikia pasiūlymus dėl teisėkūros procedūra priimamų aktų dėl pakeitimų pagal Sutartį.

13 straipsnis

Įgaliojimų delegavimas

1. Įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus Komisijai suteikiami šiame straipsnyje nustatytais sąlygomis.
2. 5 straipsnio 5 dalyje nurodyti įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus Komisijai suteikiami penkerių metų laikotarpiui nuo šio reglamento įsigaliojimo datos. Likus ne mažiau kaip devyniems mėnesiams iki to penkerių metų laikotarpio pabaigos Komisija parengia naudotis deleguotaisiais įgaliojimais ataskaitą. Deleguotieji įgaliojimai savaime pratęsimi tokios pačios trukmės laikotarpiams, išskyrus atvejus, kai Europos Parlamentas arba Taryba pareiškia prieštaravimų dėl tokio pratęsimo likus ne mažiau kaip trims mėnesiams iki kiekvieno laikotarpio pabaigos.
3. Europos Parlamentas arba Taryba gali bet kada atšaukti 5 straipsnio 5 dalyje nurodytus deleguotuosius įgaliojimus. Sprendimu dėl įgaliojimų atšaukimo nutraukiami tame sprendime nurodyti įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus. Sprendimas įsigalioja kitą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* arba vėlesnę jame nurodytą dieną. Jis nedaro poveikio jau galiojančių deleguotųjų aktų galiojimui.

4. Prieš priimdama deleguotąjį aktą Komisija konsultuojasi su kiekvienos valstybės narės paskirtais ekspertais vadovaudamasi 2016 m. balandžio 13 d. Tarpinstituciniame susitarime dėl geresnės teisėkūros nustatytais principais.
5. Apie priimtą deleguotąjį aktą Komisija nedelsdama vienu metu praneša Europos Parlamentui ir Tarybai.
6. Pagal 5 straipsnio 5 dalį priimtas deleguotasis aktas įsigalioja tik tuo atveju, jeigu per du mėnesius nuo pranešimo Europos Parlamentui ir Tarybai apie šį aktą dienos nei Europos Parlamentas, nei Taryba nepareiškia prieštaravimų arba jeigu dar nepasibaigus šiam laikotarpiui ir Europos Parlamentas, ir Taryba praneša Komisijai, kad prieštaravimų nereikš. Europos Parlamento arba Tarybos iniciatyva šis laikotarpis pratęsiamas dviem mėnesiais.

14 straipsnis

Komiteto darbo tvarkos taisyklės

1. Komisijai padeda komitetas, įsteigtas pagal Direktyvą 2000/60/EB. Tas komitetas – tai komitetas, kaip nustatyta Reglamente (ES) Nr. 182/2011.
2. Kai daroma nuoroda į šią dalį, taikomas Reglamento (ES) Nr. 182/2011 5 straipsnis.

Jei komitetas nuomonės nepateikia, Komisija įgyvendinimo akto projekto nepriima ir taikoma Reglamento (ES) Nr. 182/2011 5 straipsnio 4 dalies trečia pastraipa.

15 straipsnis

Sankcijos

Valstybės narės nustato sankcijų, taikomų pažeidus šį reglamentą, taisykles ir imasi visų būtinų priemonių užtikrinti, kad šios sankcijos būtų įgyvendinamos. Numatytos sankcijos turi būti veiksmingos, proporcingos ir atgrasomos. Valstybės narės iki ... [ketveri metai po šio reglamento įsigaliojimo dienos] praneša apie tas taisykles ir tas priemones Komisijai ir jai praneša apie visus vėlesnius joms įtakos turinčius pakeitimus.

16 straipsnis

Įsigaliojimas ir taikymas

Šis reglamentas įsigalioja dvidešimtą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Jis taikomas nuo ... [treji metai po šio reglamento įsigaliojimo dienos].

Šis reglamentas privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

NAUDOJIMO PASKIRTYS IR MINIMALIEJI REIKALAVIMAI

1 skirsnis. Regeneruoto vandens naudojimo paskirtys, nurodytos 2 straipsnyje

Drėkinimas žemės ūkyje

Drėkinimas žemės ūkyje – tai šių rūšių kultūrinių augalų drėkinimas:

- maistinės kultūros, kurios valgomos žalios, – žmonėms vartoti skirti kultūriniai augalai, kurie valgomi žali ar neperdirbti;
- perdirbtos maistinės kultūros – žmonėms vartoti skirti kultūriniai augalai, kurie turi būti valgomi ne žali, o apdoroti (t. y. virti, perdirbti pramoniniu būdu);
- nemaistinės kultūros – kultūriniai augalai, kurie nėra skirti vartoti žmonėms (pvz., ganyklų žolė, pašaras, pluoštiniai, dekoratyviniai, sėkliniai ir energetiniai augalai, taip pat velėna).

Nedarant poveikio atitinkamai Sąjungos teisei aplinkos ir sveikatos srityse, valstybės narės gali naudoti regeneruotą vandenį kitoms paskirtims, pvz., pakartotiniam vandens naudojimui pramoniniais ir viešųjų paslaugų bei aplinkosauginiais tikslais.

2 skirsnis. Minimalieji reikalavimai

2.1. Minimalieji reikalavimai, taikomi regeneruotam vandeniui, kuris skirtas drėkinimui žemės ūkyje

Regeneruoto vandens kokybės klasės ir kiekvienai klasei leidžiamos naudojimo paskirtys ir drėkinimo metodai yra nurodyti 1 lentelėje. Minimalieji vandens kokybės reikalavimai yra nurodyti 2 lentelės a punkte. Regeneruoto vandens stebėsenos minimalus dažnumas ir tiksliniai valymo rodikliai yra nurodyti 3 lentelės (įprastinė stebėseną) b punkte ir 4 lentelėje (patvirtinamoji stebėseną).

Kultūrinių augalų kategorijos drėkinamos atitinkamos minimalios regeneruoto vandens kokybės klasės, nurodytos toliau 1 lentelėje, regeneruotu vandeniu, išskyrus atvejus, kai taikomi tinkami papildomi barjerai, kaip nurodyta 5 straipsnio 4 dalies c punkte, ir dėl to pasiekiami atitiktis 2 lentelėje nurodytiems kokybės reikalavimams. Tokie papildomi barjerai gali būti grindžiami prevencinių priemonių, nurodytų II priedo 7 punkte ar kituose lygiaverčiuose nacionaliniuose ar tarptautiniuose standartuose, pvz., ISO 16075-2 standarte, orientaciniu sąrašu.

1 lentelė. Regeneruoto vandens kokybės klasės, leidžiama naudojimo paskirtis ir drėkinimo metodas žemės ūkyje

Minimalios regeneruoto vandens kokybės klasė	Kultūrinių augalų kategorija*	Drėkinimo metodas
A	Visos maistinės kultūros, įskaitant šakniavaisius, kurie valgomi žali, ir maistinės kultūras, kurių valgomoji dalis tiesiogiai liečiasi su regeneruotu vandeniu	Visi drėkinimo metodai
B	Maistinės kultūros, kurios valgomos žalios ir kurių valgomoji dalis užauga žemės paviršiuje ir tiesiogiai nesiliečia su regeneruotu vandeniu, perdirbtos maistinės kultūros ir nemaistinės kultūros, įskaitant kultūrinius augalus, skirtus pieniniams ar mėsiniams gyvuliams šerti	Visi drėkinimo metodai
C	Maistinės kultūros, kurios valgomos žalios ir kurių valgomoji dalis užauga žemės paviršiuje ir tiesiogiai nesiliečia su regeneruotu vandeniu, perdirbtos maistinės kultūros ir nemaistinės kultūros, įskaitant kultūrinius augalus, skirtus pieniniams ar mėsiniams gyvuliams šerti	Lašelinis drėkinimas** arba kitoks drėkinimo metodas, kuriuo išvengiama tiesioginio lietimosi su kultūrinio augalo valgomąja dalimi
D	Pramoniniai, energetiniai ir iš sėklų užauginti augalai	Visi drėkinimo metodai***

(*) Jei tos pačios rūšies drėkinami kultūriniai augalai priskiriami kelioms 1 lentelėje nurodytoms kategorijoms, taikomi griežčiausios kategorijos reikalavimai.

(**) Lašelinis drėkinimas (taip pat vadinamas kapiliariniu drėkinimu) – mikrodrėkinimo sistema, kurią naudojant vanduo iš mažo skersmens plastikinių vamzdžių sistemos su ištekėjimo angomis, vadinamomis lašintuvais, labai mažu greičiu (2–20 litrų per val.) lašinamas ant dirvožemio arba tiesiogiai po jo paviršiumi ir tiekiamas augalams lašeliais arba mažomis srovelėmis.

(***) Drėkinimo metodų, kuriais imituojamas lietus, atveju ypatingas dėmesys turėtų būti skirtas darbuotojų ar šalia esančių asmenų sveikatos apsaugai. Šiuo tikslu turėtų būti taikomos tinkamos prevencinės priemonės.

a) Minimalieji vandens kokybės reikalavimai

2 lentelė. Regeneruoto vandens kokybės reikalavimai drėkinimui žemės ūkyje

Regeneruoto vandens kokybės klasė	Orientacinis technologinis tikslas	Kokybės reikalavimai				Kita
		<i>E. coli</i> (skaičius /100 ml)	BDS ₅ mg/l	BSM mg/l	Drumstumas (NDV)	
A	Antrinis valymas, filtravimas ir dezinfekcija	≤10	≤10	≤10	≤5	<i>Legionella</i> spp.: <1 000 kvs/l, kai kyla aerolizacijos grėsmė Žarnyno nematodai (helminčių kiaušinėliai): ≤1 kiaušinėlis / 1 ganyklų žolės ar pašaro drėkinimui skirtos vandens
B	Antrinis valymas ir dezinfekcija	≤100	Pagal Tarybos direktyvą 91/271/EEB ¹	Pagal Direktyvą 91/271/EEB (I priedo 1 lentelė)	-	
C	Antrinis valymas ir dezinfekcija	≤1 000	(I priedo 1 lentelė)		-	
D	Antrinis valymas ir dezinfekcija	≤10 000	¹ 1991 m. gegužės 21 d. Tarybos direktyva 91/271/EEB dėl miesto nuotėkų valymo (OL L 135, 1991 5 30, p. 40).		-	

Regeneruotas vanduo bus laikomas atitinkančiu 2 lentelėje nurodytus reikalavimus, jeigu matavimų rezultatai atitiks visus šiuos kriterijus:

- Nurodytos *E. coli*, *Legionella* spp. ir žarnyno nematodų vertės neviršijamos 90 % ar daugiau mėginių. Nė vieno mėginio vertės negali viršyti nurodytos vertės 1 logaritminio vieneto didžiausios nuokrypio ribos *E. coli* ir *Legionella* bakterijų atveju ir nurodytos vertės 100 % didžiausios nuokrypio ribos – žarnyno nematodų atveju.
- A klasėje nurodytos BDS₅, BSM ir drumstumo ribinės vertės neviršijamos 90 % ar daugiau mėginių. Jokios mėginių vertės negali viršyti nurodytos vertės 100 % didžiausios nuokrypio ribos.

b) Minimalieji stebėsenos reikalavimai

Regeneravimo įrenginių veiklos vykdytojai vykdo įprastinę stebėseną, siekdami nustatyti, ar regeneruotas vanduo atitinka minimaliuosius vandens kokybės reikalavimus, nurodytus a punkte. Įprastinė stebėseną įtraukiama į pakartotinio vandens naudojimo sistemų tikrinimo procedūras.

Mėginiai, kurie turi būti naudojami tikrinant mikrobiologinių parametrų atitiktį atitikties vietoje, imami laikantis standarto EN ISO 19458 arba bet kurių kitų nacionalinių ar tarptautinių standartų, kuriais užtikrinama lygiavertė kokybė.

3 lentelė. Minimalus įprastinės regeneruoto vandens, skirto drėkinimui žemės ūkyje, stebėsenos dažnumas

Regeneruoto vandens kokybės klasė	<i>E. coli</i>	BDS ₅	BSM	Drumstumas	<i>Legionella</i> spp. (kai taikoma)	Žarnyno nematodai (kai taikoma)
A	Vieną kartą per savaitę	Vieną kartą per savaitę	Vieną kartą per savaitę	Nuolat	Du kartus per mėnesį	Du kartus per mėnesį arba kaip nustato regeneravimo įrenginio veiklos vykdytojas, atsižvelgdamas į kiaušinėlių kiekį nuotekose, patenkančiose į regeneravimo įrenginį
B	Vieną kartą per savaitę	Pagal Direktyvą 91/271/EEB (I priedo D skirsnis)	Pagal Direktyvą 91/271/EEB (I priedo D skirsnis)	-		
C	Du kartus per mėnesį			-		
D	Du kartus per mėnesį			-		

Patvirtinamoji stebėseną turi būti atliekama prieš pradėdant eksploatuoti naują regeneravimo įrenginį.

Šio reglamento įsigaliojimo dieną jau veikiančiams ir I priedo 2 lentelėje nurodytus regeneruoto vandens kokybės reikalavimus atitinkantiems regeneravimo įrenginiams nenustatomos pareigos vykdyti patvirtinamąją stebėseną.

Patvirtinamoji stebėseną turi būti atliekama visai atvejais, kai įranga atnaujinama ir kai įdiegiama nauja įranga arba procesai.

Atliekama A klasės, kurios regeneruotam vandeniui taikomi griežčiausi reikalavimai, patvirtinamoji stebėseną, siekiant nustatyti, ar laikomasi tikslinių valymo rodiklių (sumažinti iki $\log_{10}$). Atliekant patvirtinamąją stebėseną stebimi kiekvienai patogenų (bakterijų, virusų ir pirmuonių) grupei priskiriami indikatoriniai mikroorganizmai. Parinkti patogeninių bakterijų indikatoriniai mikroorganizmai yra *E. coli*, patogeninių virusų – F tipo kolifagai, somatiniai kolifagai arba kolifagai, o pirmuonių – *Clostridium perfringens* sporos arba sporas sudarančios ir sulfatą mažinančios bakterijos. Patvirtinamosios stebėsenos tiksliniai valymo rodikliai (sumažinti iki $\log_{10}$), taikomi parinktiems indikatoriniams mikroorganizmams, yra nurodyti 4 lentelėje ir jų turi būti laikomasi atitikties vietoje, atsižvelgiant į nevalytų nuotekų, patenkančių į miesto nuotekų valymo įrenginį, koncentraciją. Bent 90 % patvirtinimo mėginių turi atitikti arba viršyti tikslinius valymo rodiklius.

Jei biologinis rodiklis nevalytose nuotekose yra nepakankamas, kad jį būtų galima sumažinti iki $\log_{10}$, tokio biologinio rodiklio nebuvimas regeneruotame vandenyje reiškia, kad yra laikomasi patvirtinimo reikalavimų. Atitiktį tiksliniam valymo rodikliui galima nustatyti vykdant analitinę kontrolę – sudedant atskiriems valymo etapams priskiriamus valymo rodiklius, remiantis moksliniais įrodymais, susijusiais su standartiniais ir nusistovėjusiais procesais, pvz., paskelbtais bandymų ataskaitų duomenimis, atvejų tyrimais ir kt., arba atliekant bandymus laboratorijoje esant kontroliuojamoms novatoriško valymo sąlygoms.

4 lentelė. Regeneruoto vandens, skirto drėkinimui žemės ūkyje, patvirtinamoji stebėseną

Regeneruoto vandens kokybės klasė	Indikatoriniai mikroorganizmai (*)	Tiksliniai valymo rodikliai, taikomi valymo grandinei (sumažinti iki log ₁₀)
A	<i>E. coli</i>	≥ 5,0
	Bendras kolifagų kiekis / F tipo kolifagai / somatiniai kolifagai / kolifagai (**)	≥ 6,0
	<i>Clostridium perfringens</i> sporos / sporas sudarančios ir sulfatą mažinančios bakterijos (***)	≥ 4,0 (<i>Clostridium perfringens</i> sporų atveju) ≥ 5,0 (sporas sudarančių ir sulfatą mažinančių bakterijų atveju)

(*) Patvirtinamosios stebėsenos tikslu vietoj pasiūlytų indikatorinių mikroorganizmų taip pat gali būti tiriami tokie pagrindiniai patogenai kaip *Campylobacter*, rotavirusas ir *Cryptosporidium*. Tuomet turėtų būti taikomi tokie sumažinimo iki log₁₀ tiksliniai valymo rodikliai: *Campylobacter* (≥ 5,0), rotavirusas (≥ 6,0) ir *Cryptosporidium* (≥ 5,0).

(**) Bendras kolifagų kiekis pasirinktas kaip tinkamiausias virusų rodiklis. Tačiau, jeigu neįmanoma atlikti bendro kolifagų kiekio tyrimo, turi būti ištirtas bent vieno iš jų kiekis (F tipo kolifagai arba somatiniai kolifagai).

(***) *Clostridium perfringens* sporų kiekis pasirinktas kaip tinkamiausias pirmuonių rodiklis. Tačiau sporas sudarančios ir sulfatą mažinančios bakterijos yra alternatyva, jeigu *Clostridium perfringens* sporų koncentracija nesuteikia galimybės patvirtinti reikiamą sumažinimą iki log₁₀ ribos.

Stebėsenos analizės metodai tvirtinami ir grindžiami dokumentais pagal EN ISO/IEC-17025 arba kitus nacionalinius ar tarptautinius standartus, kuriais užtikrinama lygiavertė kokybė.

II PRIEDAS

a) Pagrindiniai rizikos valdymo elementai

Rizikos valdymas apima rizikos nustatymą ir aktyvų valdymą, siekiant užtikrinti, kad regeneruotas vanduo būtų saugiai naudojamas bei tvarkomas ir kad nekeltų pavojaus žmonių bei gyvūnų sveikatai ir aplinkai. Šiuo tikslu parengiamas pakartotinio vandens naudojimo rizikos valdymo planas, grindžiamas toliau nurodytais elementais.

1. Visos pakartotinio vandens naudojimo sistemos aprašymas – nuo nuotekų patekimo į miesto nuotekų valymo įrenginį iki jų naudojimo vietos, įskaitant nuotekų šaltinius, valymo etapus ir regeneravimo įrenginyje naudojamas technologijas, tiekimo, paskirstymo ir saugojimo infrastruktūrą, numatomą naudojimo paskirtį, naudojimo vietą ir laikotarpį (pvz., laikinas ar *ad hoc* naudojimas), drėkinimo metodus, kultūrinių augalų rūšis, kitus vandens šaltinius, jei numatoma, kad vanduo bus mišrus, ir regeneruoto vandens, kuris bus tiekiamas, kiekius.
2. Šalių, dalyvaujančių pakartotinio vandens naudojimo sistemoje, nustatymas ir jų atsakomybės nustatymas. Aiškiai nurodomos ir priskiriamos visų suinteresuotųjų šalių funkcijos ir atsakomybė.
3. Galimų pavojų, visų pirma teršalų ir patogenų buvimo, ir pavojingų įvykių galimybės, pvz., nesėkmingo valymo, atsitiktinio nuotėkio ar užteršimo atvejų aprašytoje pakartotinio vandens naudojimo sistemoje, nustatymas.
4. Aplinkos ir gyventojų, kuriems kyla nustatytų galimų pavojų grėsmė, ir tų pavojų poveikio būdų nustatymas atsižvelgiant į konkrečius aplinkos veiksnius, kaip vietos hidrogeologija ir topografija, dirvožemio tipas ir ekologija, ir veiksnius, susijusius su kultūrinių augalų rūšimi ir ūkininkavimo bei drėkinimo praktika. Taip pat turi būti atsižvelgta į galimą negrįžtamą arba ilgalaikį neigiamą vandens regeneravimo veiklos poveikį aplinkai ir sveikatai; tai turi būti pagrįsta moksliniais įrodymais.

5. Rizikos aplinkai ir žmonių bei gyvūnų sveikatai įvertinimas, atsižvelgiant į nustatytų galimų pavojų pobūdį, numatomų naudojimo paskirčių trukmę, nustatytus aplinką ir gyventojus, kuriems kyla tų pavojų grėsmė, ir galimų jų pasekmių sunkumą, atsižvelgiant į atsargumo principą, taip pat į visus atitinkamus Sąjungos ir nacionalinės teisės aktus, rekomendacinius dokumentus ir minimaliuosius reikalavimus, susijusius su maistu bei pašaru ir darbuotojų sauga. Rizikos vertinimas galėtų būti grindžiamas turimų mokslinių tyrimų ir duomenų peržiūra.

Rizikos vertinimą sudaro tokie elementai:

- a) rizikos aplinkai vertinimas, įskaitant:
 - i) pavojaus pobūdžio patvirtinimą, įskaitant, kai aktualu, numatomą poveikio nedarantį lygį;
 - ii) galimos poveikio dydžio vertinimą;
 - iii) rizikos apibūdinimą.
- b) rizikos žmonių ir gyvūnų sveikatai vertinimas, įskaitant visus šiuos elementus:
 - i) pavojaus pobūdžio patvirtinimą, įskaitant, kai aktualu, su doze susietą reakciją;
 - ii) dozės ar poveikio galimo dydžio vertinimą;
 - iii) rizikos apibūdinimą.

Rizikos vertinimas gali būti atliekamas naudojantis kokybiniu ar pusiau kiekybiniu rizikos vertinimu. Kiekybiniu rizikos vertinimu bus naudojamosi esant pakankamai patvirtinamųjų duomenų arba projektų, kurie gali kelti didelę riziką aplinkai arba visuomenės sveikatai, atveju.

Atliekant rizikos vertinimą turi būti atsižvelgiama bent į šiuos reikalavimus ir pareigas:

- a) reikalavimą mažinti vandens taršą nitratais ir užkirsti jai kelią pagal Tarybos direktyvą 91/676/EEB²⁹;
- b) pareigą, kad geriamas vanduo saugomose teritorijose atitiktų Tarybos direktyvoje 98/83/EB³⁰ nustatytus reikalavimus;
- c) reikalavimą įgyvendinti Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2000/60/EB³¹ nurodytus aplinkos apsaugos tikslus;
- d) reikalavimą užkirsti kelią požeminio vandens taršai pagal Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2006/118/EB³²;
- e) reikalavimą laikytis aplinkos kokybės standartų, taikomų prioritetinėms medžiagoms ir tam tikriems kitiems teršalams, nustatytų Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2008/105/EB³³;
- f) reikalavimą laikytis Direktyvoje 2000/60/EB nustatytų aplinkos kokybės standartų, taikomų susirūpinimą nacionaliniu mastu keliantiems teršalams (t. y. tam tikriems upių baseinų teršalams);

²⁹ 1991 m. gruodžio 12 d. Tarybos direktyva 91/676/EEB dėl vandenų apsaugos nuo taršos nitratais iš žemės ūkio šaltinių (OL L 375, 1991 12 31, p. 1–8).

³⁰ 1998 m. lapkričio 3 d. Tarybos direktyva 98/83/EB dėl žmonėms vartoti skirto vandens kokybės (OL L 330, 1998 12 5, p. 32).

³¹ 2000 m. spalio 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2000/60/EB, nustatanti Bendrijos veiksmų vandens politikos srityje pagrindus (OL L 327, 2000 12 22, p. 1).

³² 2006 m. gruodžio 12 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2006/118/EB dėl požeminio vandens apsaugos nuo taršos ir jo būklės blogėjimo (OL L 372, 2006 12 27, p. 19).

³³ 2008 m. gruodžio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2008/105/EB dėl aplinkos kokybės standartų vandens politikos srityje, iš dalies keičianti ir panaikinanti Tarybos direktyvas 82/176/EEB, 83/513/EEB, 84/156/EEB, 84/491/EEB, 86/280/EEB ir iš dalies keičianti Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2000/60/EB (OL L 348, 2008 12 24, p. 84).

- g) reikalavimą laikytis maudyklų vandens kokybės standartų, nustatytų Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2006/7/EB³⁴;
- h) pagal Tarybos direktyvą 86/278/EEB³⁵ nustatytus reikalavimus, susijusius su aplinkos, ypač dirvožemio, apsauga, kai žemės ūkyje naudojamas nuotekų dumblas;
- i) reikalavimus, susijusius su maisto produktų higiena, kaip nustatyta Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (EB) Nr. 852/2004³⁶ ir gairėse, pateiktose Komisijos pranešime dėl Rekomendacinio dokumento dėl šviežių vaisių ir daržovių mikrobiologinės rizikos šalinimo pirminės gamybos etape laikantis tinkamos higienos;
- j) pašaro higienos reikalavimus, nustatytus Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (EB) Nr. 183/2005³⁷;
- k) reikalavimą laikytis atitinkamų mikrobiologinių kriterijų, nustatytų Komisijos reglamente (EB) Nr. 2073/2005³⁸;
- l) reikalavimus, susijusius su didžiausiomis leistinomis tam tikrų teršalų maisto produktuose koncentracijomis, nustatytus Komisijos reglamente (EB) Nr. 1881/2006³⁹;

³⁴ 2006 m. vasario 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2006/7/EB dėl maudyklų vandens kokybės valdymo ir pakeičianti Direktyvą 76/160/EEB (OL L 64, 2006 3 4, p. 37).

³⁵ 1986 m. birželio 12 d. Tarybos direktyva 86/278/EEB dėl aplinkos, ypač dirvožemio, apsaugos naudojant žemės ūkyje nuotekų dumblą (OL L 181, 1986 7 4, p. 6).

³⁶ 2004 m. balandžio 29 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 852/2004 dėl maisto produktų higienos (OL L 139, 2004 4 30, p. 1).

³⁷ 2005 m. sausio 12 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 183/2005, nustatantis pašarų higienos reikalavimus (OL L 35, 2005 2 8, p. 1).

³⁸ 2005 m. lapkričio 15 d. Komisijos reglamentas (EB) Nr. 2073/2005 dėl maisto produktų mikrobiologinių kriterijų (OL L 338, 2005 12 22, p. 1).

³⁹ 2006 m. gruodžio 19 d. Komisijos reglamentas (EB) Nr. 1881/2006, nustatantis didžiausias leistinas tam tikrų teršalų maisto produktuose koncentracijas (OL L 364, 2006 12 20, p. 5).

- m) reikalavimus, susijusius su didžiausiais pesticidų likučių kiekiais maiste ir pašare, nustatytus Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (EB) Nr. 396/2005⁴⁰;
- n) reikalavimus, susijusius su gyvūnų sveikata, nustatytus Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (EB) Nr. 1069/2009⁴¹ ir Komisijos reglamente (EB) Nr. 142/2001⁴².

b) Su papildomais reikalavimais susijusios sąlygos

6. Vandens kokybės ir stebėsenos reikalavimų, kuriais būtų papildomi I priede nustatyti reikalavimai ir (arba) kurie būtų už juos griežtesni, svarstymas, kai tai būtina ir tikslinga siekiant užtikrinti tinkamą aplinkos, žmonių ir gyvūnų sveikatos apsaugą, visų pirma kai esama akivaizdžių mokslinių įrodymų, kad riziką kelia regeneruotas vanduo, o ne kiti šaltiniai.

Atsižvelgiant į 5 punkte nurodyto rizikos vertinimo rezultatus, tokie papildomi reikalavimai gali būti visų pirma susiję su:

- a) sunkiaisiais metalais;
- b) pesticidais;

⁴⁰ 2005 m. vasario 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 396/2005 dėl didžiausių pesticidų likučių kiekių augalinės ir gyvūninės kilmės maiste ir pašaruose ar ant jų ir iš dalies keičiantis Tarybos direktyvą 91/414/EEB (OL L 70, 2005 3 16, p. 1).

⁴¹ 2009 m. spalio 21 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1069/2009, kuriuo nustatomos žmonėms vartoti neskirtų šalutinių gyvūninių produktų ir jų gaminių sveikumo taisyklės ir panaikinamas Reglamentas (EB) Nr. 1774/2002 (Šalutinių gyvūninių produktų reglamentas) (OL L 300, 2009 11 14, p. 1).

⁴² 2011 m. vasario 25 d. Komisijos reglamentas (ES) Nr. 142/2011, kuriuo įgyvendinami Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1069/2009, kuriuo nustatomos žmonėms vartoti neskirtų šalutinių gyvūninių produktų ir jų gaminių sveikumo taisyklės, ir Tarybos direktyva 97/78/EB dėl tam tikrų mėginių ir priemonių, kuriems netaikomi veterinariniai tikrinimai pasienyje pagal tą direktyvą (OL L 54, 2011 2 26, p. 1).

- c) šalutiniais dezinfekcijos produktais;
- d) vaistais;
- e) kitomis susirūpinimą keliančiomis medžiagomis, įskaitant mikroteršalus ir mikroplastikus;
- f) atsparumu antimikrobinėms medžiagoms.

c) Prevencinės priemonės

7. Prevencinių priemonių, kurios jau yra taikomos arba kurių reikėtų imtis, kad visą nustatytą riziką būtų galima tinkamai valdyti, nustatymas. Ypatingas dėmesys turėtų būti skiriamas vandens telkiniams, naudojamiems žmonėms vartoti skirtam vandeniui imti, ir atitinkamoms sanitarinėms apsaugos zonoms.

Tokios prevencinės priemonės galėtų būti, be kita ko:

- a) prieigos kontrolė;
- b) papildomos dezinfekcijos arba teršalų šalinimo priemonės;
- c) specialios drėkinimo technologijos, mažinančios aerozolio susidarymo riziką (pvz., lašelinis drėkinimas);
- d) specialūs reikalavimai purškiamajam laistymui (pvz., maksimalus vėjo greitis, atstumas tarp purkštuvo ir pažeidžiamų zonų);
- e) specialūs reikalavimai žemės ūkio laukams (pvz., šlaito nuolydis, dirvos įsotinimas vandeniu, karstiniai plotai);
- f) patogenų išnaikinimas prieš nuimant derlių;

- g) minimalių saugių atstumų nustatymas (pvz., nuo paviršinio vandens, įskaitant gyvuliams skirtus vandens šaltinius, ar vietų, kuriose vykdoma, pvz., akvakultūros, žuvivaisos, jūrinių bestuburių akvakultūros veikla, plaukiojama ar vykdoma kita su vandeniu susijusi veikla);
- h) ženklėjimas drėkinimo vietose nurodant, kad naudojamas regeneruotas vanduo ir kad jis nėra tinkamas gerti.

Specialios prevencinės priemonės, kurių imtis gali būti aktualu, nurodytos 1 lentelėje.

1 lentelė. Specialios prevencinės priemonės

Regeneruoto vandens kokybės klasė	Specialios prevencinės priemonės
A	- Kiaulės neturi būti šeriamos pašaru, kuris buvo drėkinamas regeneruotu vandeniu, jeigu nėra pakankamai duomenų, kad rizika konkrečiais atvejais gali būti suvaldyta.
B	- Draudžiama nuimti sudrėkintą ar paliktą šlapią derlių. - Neganyti žindančių pieninių galvijų neišdžiūvusiose ganyklose. - Prieš supakuojant pašarą jis turi būti išdžiovinamas arba silosuojamas. - Kiaulės neturi būti šeriamos pašaru, kuris buvo drėkinamas regeneruotu vandeniu, jeigu nėra pakankamai duomenų, kad rizika konkrečiais atvejais gali būti suvaldyta. 1.
C	- Draudžiama nuimti sudrėkintą ar paliktą šlapią derlių. - Ganomi gyvūnai neturi būti ganomi ganyklose penkias dienas po paskutinio drėkinimo. - Prieš supakuojant pašarą jis turi būti išdžiovinamas arba silosuojamas. - Kiaulės neturi būti šeriamos pašaru, kuris buvo drėkinamas regeneruotu vandeniu, jeigu nėra pakankamai duomenų, kad rizika konkrečiais atvejais gali būti suvaldyta. 2.
D	- Draudžiama nuimti sudrėkintą ar paliktą šlapią derlių.

8. Tinkamos kokybės kontrolės sistemos ir procedūros, įskaitant regeneruoto vandens stebėseną pagal atitinkamus parametrus, taip pat tinkamos įrangos priežiūros programos.

Rekomenduojama, kad regeneravimo įrenginio veiklos vykdytojas įdiegtų ir prižiūrėtų kokybės valdymo sistemą, sertifikuotą pagal ISO 9001 arba lygiavertčius standartus.

9. Aplinkosauginės stebėsenos sistemos siekiant užtikrinti, kad būtų pateikta stebėsenos grįžtamoji informacija ir visi procesai bei procedūros būtų tinkamai patvirtinti ir pagrįsti dokumentais.

10. Tinkama sistema incidentams ir ekstremaliosioms situacijoms valdyti, įskaitant visų suinteresuotųjų šalių tinkamo informavimo apie tokius įvykius procedūras, ir reguliariai atnaujinamas avarijų likvidavimo planas.

Valstybės narės galėtų naudoti esamas tarptautines gaires arba standartus, pvz., Rizikos sveikatai vertinimo ir pakartotinio negeriamojo vandens naudojimo valdymo gaires ISO 20426:2018, Išvalytų nuotekų naudojimo drėkinimo projektams gaires ISO 6075:2015 ar kitus lygiaverčius tarptautiniu lygmeniu priimtus standartus ar PSO gaires⁴³ kaip priemones siekiant sistemingai nustatyti pavojus ir vertinti bei valdyti riziką, remiantis prioritetais grindžiamu požiūriu, taikomu visai grandinei (nuo miesto nuotekų valymo siekiant tą vandenį pakartotinai panaudoti iki to vandens paskirstymo ir panaudojimo drėkinimui žemės ūkyje tikslais, taip pat poveikio kontrolės), ir konkrečiai vietai būdingos rizikos vertinimu.

11. Užtikrinti, kad būtų nustatyti įvairių subjektų tarpusavio koordinavimo mechanizmai, siekiant garantuoti saugų regeneruoto vandens gaminimą ir naudojimą.

⁴³ https://www.who.int/water_sanitation_health/publications/gsuweg2/en/;
https://www.who.int/water_sanitation_health/publications/ssp-manual/en/